

кы-тъ имена сѣщ. иматъ и двѣ-тъ числа. Нѣкои иматъ само единствено: н. п. *гнила, любовь, зависть, чернота*; други само множественно: н. п. *ножицы, щипки, клещи, ношвы* (говорятъ и ношва) *трицы, Аѳины, Оивы*. Сѣщ. имена, които ся употрѣбляватъ само въ единствено число, и по само-то значеніе не могатъ да иматъ множественно; а кога ся употрѣбляватъ въ мн. число, то пріиматъ друго значеніе. Н. п. вино значи питіе, вина — различни тюрліи отъ вино. Кога искатъ да обозначатъ количество-то на прѣдметы-тъ, кои-то ся употрѣбляватъ само въ мн. число, тогава казватъ: *едни ножицы, двѣ щипки, три клещи* и т. д.

4 Добро-то *дѣте* слуша свои-тъ *родители* отъ *любовь* къмъ нихъ, а лошо-то само отъ *страхъ*.

Дѣте. — Человѣкъ въ първы-тъ години на живота си ся нарича дѣте. Прѣдметно общо сѣщ. имя, ср. р. ед. число.

Родители. — Баща и майка ся наричатъ родители. Прѣдметно общо сѣщ. имя, мѣж. р. мн. число.

Любовь. — Кога единъ прѣдметъ производи въ насъ пріятно чувство и привлекательность, то това вътрѣшне наше чувство къмъ него ся нарича любовь. Отвлечено имя сѣщ. жен. р. ед. ч.

Страхъ. — Онова силно безпокойство, което усьщаме въ себе, кога приближава къмъ насъ нѣкое зло, наричаме страхъ. Умственно общо сѣщ. имя, мѣж. р. ед. ч.

5. Напишете нѣколко прѣдложенія изъ географіѣ-тъ, священн-н-тъ и Българскѣ исторіѣ съ имена сѣщ. въ единств. и мн. число.

§ 62.

КАКВЫ БЫВАТЬ, СЪЩЕСТВИТЕЛНЫ-ТЬ ИМЕНА.

Съществителны-тъ имена бывать *прѣдметны и отвлечены, общи и собствены, увеличителны, умалителны и ласкателны, мѣжскый, женскый и срѣдній родъ, единствено и множественно число.*